

Jasně a zřetelně NE při referendu o vstupu do EU by nebylo určeno unii samotné, ale v první řadě našim politikům!

Arogantní a existenčně zajištěné bývalé komunistické kádry používaly jednoduchý trik jak zabránit diskusi, kritice a odpovědnosti: "...musíme postupovat podle zkušenějších sovětských soudruhů". Po třinácti letech břídlství tento trik mocenské elity, arogantnější a nesrovnatelně bohatší a zajištěnější, zoufale chybí. Řešení se však zřejmě našlo "...musíme postupovat podle zkušenějších evropských expertů".

Jestliže agitátor EU vysvětluje jak si polepšili pastevci koz v Pyreneích nebo na Sicílii, tak mluví o lidech žijících s celou rodinou v jediné místnosti kamenné boudy s ohništěm uprostřed v době, kdy naši „pastevci koz“ sledovali hokej na barevném televizoru. Ale jestli začal výrazně růst hrubý domácí produkt Španělska a zdalipak poklesl vliv mafií na italskou společnost se už nedovíme.

Kavárník někde v Aténách po vstupu do EU tak trochu nevěděl kudy kam, ale nakonec přikoupil pension. Fajn, ale klesla v Řecku po vstupu do EU výrazně nezaměstnanost?

Jestliže si Irové pochvalují posílení své národní identity po vstupu do EU, musíme si zase my uvědomit, že Irové byli a jsou národ, který při pocitu ohrožení bez váhání vytahoval z úkrytu luky, předovky, pistole a bazuky – neboť, i když nebylo Irsko v EU, čas se tam nezastavil.

„Sjednocením Evropy nejde o sloučení států, ale sjednocení lidí“ cituje Verheugen Monetova okřídlená slova. To je ovšem co? Boj proti tomu, lépe řečeno těm, a hlavně důvodům proč po celá staletí lidi rozdělovali? Pokud ano, ne zrovna úspěšný. Evropa sice přestane dělit Evropany na Turky, Řeky, Němce, Francouze atd. ale všichni hovoří o rozevirání „sociálních nůžek“. Dělit se prostě občané EU budou.

Tyto reklamní šoty, zařazované mezi reklamy na šampony, mobily a dámské vložky, pocházejí se stejné dílny z jaké vyšel slavný slogan privatizace „No přece Harvard, kdo jiný, on umí!“.

Ostatně struktury Evropské unie samy srozumitelně předvádějí, co pro ně znamená řadový občan vstupujícího státu ve výsledcích arbitrážních sporů, kdy jsou čachrech nezúčastněného občana přenášeny platby jako náhrady za údajně ušlé, pochybné, sotva realizovatelné zisky mocenské a podnikatelské elity. A aby se to snáze počítalo rovnou raději v desítkách miliard. Ministr vyjádří pochybnost o serióznosti firmy, a hle, pan podnikatel hledaný Interpolem ve dvou desítkách států dostane od jiné ministryně v tichosti 350 mil. náhrady za poškozenou pověst - na základě tajemné smlouvy tajemného výroku a tajemného soudce. Aktivita velmi podivných podnikatelů a výsledek práce velmi podivně vykonávané moci výkonné, soudní a zákonodárné. Výsledky připomínají, co do důsledků, nájezd mongolských hord, to vše pár týdnů před údajně osvobozujícím vstupem do EU. Občan má ovšem také podíl a to v tom, že jednou za čtyři roky právě takovéto politiky volil - ovšem za zřetelného souhlasu evropských demokratů a liberálů.

Nedovídáme se nic o tom jakými procesy po vstupu do EU vymizí z republiky prostředí korupce a klientelismus (propojení politické a podnikatelské sféry za účelem osobního prospěchu), nekontrolovatelné chování monopolů, zlaté padáky a absurdní platy manažerů krachujících firem, bank. Nedovídáme se, kdy manažeři subjektů, v nichž má rozhodující majetkový podíl stát, začnou jednat tak, aby v konečném důsledku vznikl pro společnost prospěch. Nedovíme se ani kdy manažeři podivných společností, které dokonce spravují peníze vybírané od občanů prostřednictvím daní, přestanou tyto prostředky považovat za soukromý kapitál.

Nedovídáme se, jakým procesem nastartujeme konečně růst třináct let stagnujícího HDP a jakým procesem začneme snižovat zhruba 1 000 000 000 Kč dluhu transformace?

V případě neúspěchu referenda přijdeme o zahraniční investory? Již nebudou Kožení, Dingmannové, Lauderové a Alonové? A vždyť už dnes likvidují, mimo jiné i evropské investory, naše i sto let fungující podnikatelské subjekty a převádějí je, pro sichr, do míst, které v EU hned tak, nebo nikdy, nebudou. Český politický agitátor k tomu dodá nanejvýš žvást o levnější pracovní síle, jehož stupiditu si uvědomíme, když nám dojde, že v moderním výrobku tvoří mzdová část nákladů tak do deseti procent a převodem produkce z Česka do Albánie lze ušetřit z ceny výrobku tak procenta dvě.

Procesy v EU: krátkodobé zisky, jedno jaké, a dokonce nevádí ani zřizované, jsou snadnou cestou k zajištění enormních příjmů a tím i moci elit. To se v americkém liberalizmu projevilo naplno, proces pokračuje a nic není platné ani zděšení některých, a ne malých, kapitalistů samotných. Je to doklad faktu, že svět do kterého směřujeme, nemá srozumitelnou vizi hospodářského, kulturního a ani morálního rozvoje a nemá ji dosud samozřejmě ani Evropa. EU nemůže být pouze „Evropané všech zemí, spojte se!“

Do toho světa nás povede dnešní český politik a úředník. Pokud evropské zákony, normy, doporučení, zvyky a chování do sebe už jakž, takž, někde zapadají, český politik a úředník si vybere jen to, co se mu hodí. Politik, třeba ministr, ignoruje uznávané evropské nadnárodní doporučení (třeba předpokládající určitý počet subjektů), úředník, nevímající souvislosti, při kontrole naplnění dílčí normy (stanovující třeba podmínky jejich provozu) přidá k pedantské důslednosti navíc lidovou tvořivost. Výsledkem je, že likvidujeme, kvůli prkotinám, i to málo co máme. Malé vývařovny, jesle, specializovaná pracoviště velkých nemocnic, dílničky, fabriky.

Konec konců, čeští politici a úředníci již předeslali, že se státní administrativa nerozroste v souvislosti se vstupem do EU. Bylo by to chvályhodné, kdybychom to současně nemuseli vnímat tak, že nás do Evropy povedou, s bohorovností sobě vlastní, titíž lidé, kteří nás vedli zpackanou privatizací a transformací a kteří se před případnou a zřejmě nutnou změnou jistí. O státním úředníkovi, který čelí kvůli pochybným aktivitám z období privatizace trestnímu stíhání, dnes čteme, jak je jeho firmě svěřen hospodářský i politicky natolik závažný případ, že ne a ne zmizet z titulních stránek novin. Případ, který křižoval republiku od Ostravy přes Hradec Králové, Příbram, společnost od bankéřů přes mafiány k soudcům a instituce od bank přes soud do vazební cely. Necelý měsíc před referendem a jedeme dál? O tomhle tedy zřejmě EU není, a s korupcí, klientelizmem, daňovými úniky, porušováním pravidel regulérní hospodářské soutěže, nezaměstnaností si EU, stejně jako my, poradit neumí. Skok po hlavě do napůl vypuštěného rybníka? S tím už máme přece zkušenosti!

Předseda KDU-ČSL, nadřazeně pohrdá každým, kdo vyjadřuje ke vstupu do unie skepsi. Přestože se však Evropská unie formuje jako protiváha k integrovanému politickému, správnímu a hlavně navenek bezskrupulóznímu hospodářskému systému USA, ministr zahraničí prohlašuje, že právě ony jsou naším nejspolehlivějším partnerem. Takto chápané spojení si naši budoucí partneři jistě velmi cení. Přesuneme do naší republiky, ze všeho nejdřív prvky amerického systému ECHOLON (původně určen pro boj proti terorizmu a jak ukázalo 11. září WTC, sloužil spíše pro hospodářskou špionáž v Evropě)?

Bylo-li třináct let transformace v podstatě debaklem, nemůže být vstup do EU s dnešní politickou garniturou také ničím jiným a propaganda představuje jen snahu zachovat co nejdéle dosavadní stav s pomocí argumentů: dnes: „...nelze, bohužel, počkejte až budeme v EU“, a zítra: „...nelze, teď když jsme v EU, bohužel“.

Do Evropské unie samozřejmě ANO. Zahnívající vody české politiky se po vstupu do EU pohnou, ale ani Pythie by nedokázala říci jestli se při odmítnutí vstupu, důrazném NE, nepohnou rychleji. A brána se tím neuzavře, Evropané pochopí koho nechceme.

K referendu přijďte a přemluďte i své přátele !

Petr.V.Slezák, . www.comrad.cz